

SEZÓNA

01

2025/26

GRAND FESTIVAL KOMEDIE 2026

TŘI NOVOROČNÍ DERNIÉRY

JIŘÍ HÁBA (NEJEN) O RALFU BANGOVI

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! VSTUPENKY NA NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJÍ.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY SCÉNICKÉ ČTENÍ GRAND FESTIVAL KOMEDIE

LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ **6.** 17.00 **PROTOKOL** KONEC 18.30 →

ČTVRTEK **8.** 18.00 **MLADÝ FRANKENSTEIN**

PÁTEK **9.** 10.00 **K. Plešková / VZPOMÍNKY NA T.**

Příběhy tří hrdinů inspirované životy a vzpomínkami reálných lidí, kteří přežili Terezín.
Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK

19.00 **ATOMOVÁ KOČIČKA** KONEC 21.00

SOBOTA **10.** 18.00 **DO NEBES!** KONEC 20.30

NEDĚLE **11.** 15.00 **D. Spanlangová – P. Sýkora – P. Vašíček**
POHÁDKY OVČÍ BABIČKY

Pět příběhů o jednom beránkovi, který je chytřejší než tři vlci dohromady! Inscenace získala Cenu diváků na přehlídce Dítě v Dlouhé 2015. Režie T. Dvořák. Divadlo ALFA, Plzeň

L
N
ŠK

P_N

PONDĚLÍ	12.	8:30	POHÁDKY OVČÍ BABIČKY		ŠK
		10:30	POHÁDKY OVČÍ BABIČKY		ŠK
		17:00	POHÁDKY OVČÍ BABIČKY		Pp
ÚTERÝ	13.	10:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 12.00	ŠK
		19:00	VÁŇA	KONEC 21.15	K
STŘEDA	14.	18:00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 20.50	V
ČTVRTEK	15.	10:00	MARYŠA	KONEC 12.00	ŠK
		19:00	CIZINEC	KONEC 20.25 →	C 2025
SOBOTA	17.	18:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	KONEC 20.30 DERNIÉRA	str. 8–9
NEDĚLE	18.	10:45	WINTERSHOW 1		
		15:00	WINTERSHOW 2		

Závěrečné zimní vystoupení souborů taneční školy SelectDance.

19.–26.

GRAND FESTIVAL KOMEDIE

str. 12–16

26. ročník soutěžní přehlídky nejlepších divadelních komedií minulého roku.

ÚTERÝ	27.	19:00	N. Foster / SEX NA VLNÁCH		F 2025
Komedie o tom, že ztratit se dá stejně dobře ve velkém městě jako v mezilidských vztazích. Hrají K. Frydecká, P. Prokeš a další. Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav					
STŘEDA	28.	17:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 19.30	ZADÁNO
ČTVRTEK	29.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 21.30 DERNIÉRA	str. 10–11
PÁTEK	30.	18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20.45	
SOBOTA	31.	18:00	VÁŇA	KONEC 20.15	U 2026

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	8.	19:00	SCHRÖDINGEROVA KOČKA		
Je ta kočka živá, nebo mrtvá...? Přesvědčíme vás, že kvantová fyzika je vlastně sranda! Pocta všem vědcům, kteří to v životě neměli jednoduché. Divadlo Tří, Pardubice					
PÁTEK	9.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21.10 DERNIÉRA	str. 18 F2 2025
ÚTERÝ	13.	19:00	BANG	KONEC 20.40 →	A1 2026
STŘEDA	14.	19:00	VÁCLAV KOPTA & CÍBA JEŠINA BLUES	PROLOG	F
Pohodový bluesový koncert plný zábavy a vtipků.					
ČTVRTEK	15.	19:00	VOLÁNÍ RODU	KONEC 20.00 →	M1

NEDĚLE	18.	15.00	K. Doubravický / CHALOUPKA Z PERNÍKU	PROLOG 	
			Pohádková love story z temného lesa. Chcete vidět Jeníčka a Mařenku, Ježibabu, perníky? A chcete se trást strachy, jestli Ježibaba děti opravdu sežere? Máte to mít! Režie J. Vyšehrad. Divadlo U Staré herečky, Praha		
	19.–26.		GRAND FESTIVAL KOMEDIE	 str. 12–16	
PONDĚLÍ	26.	8:30	C. Collodi – K. Plešková / PINOCCHIOVA DOBRODRUŽSTVÍ		ŠK
		10.00	Nová adaptace známé pohádky o dřevěném panáčkovi. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ČTVRTEK	29.	10.00	BANG	KONEC 11.40 →	ŠK
SOBOTA	31.	19.00	BANG	KONEC 20.40 →	P1c+P2c

POEDIUM V KLUBU

19.–26. **GRAND FESTIVAL KOMEDIE** str. 12–16

OBCHODNÍ CENTRUM GRAND

NEDĚLE **18.** 16.00 **FESTIVALOVÉ ZPÍVÁNÍ** **PROLOG**
Hudební pozvánka na 26. ročník GFK. Slavné písně světových muzikálů
v podání herců VČD. **Vstup zdarma!**

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	7.	19.00	MAKROPULOS musical	CHRUDEM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
PÁTEK	16.	19.00	MAKROPULOS musical	TÁBOR	
SOBOTA	24.	19.00	TANEC V RODNÉM DOMĚ	MLADÁ BOLESLAV	
ÚTERÝ	27.	19.00	POŘÁD JSEM TO JÁ	MLADÁ BOLESLAV	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Ch. M. Dunford / POŘÁD JSEM TO JÁ

Dojemný inspirativní příběh ženy, která i přes nepřízeň osudu touží zůstat sama sebou. Hrají P. Janečková – za Alici v užší nominaci na Cenu Thálie 2024, M. Sikorová, T. Lněnička a další. Režie K. Dušková.

M. Zade / ZŘÍT DO TMY [oidipus]

Současné drama s téměř detektivní zápletkou. Co se stane, když všechno, co jste považovali za pravdu, se ukáže jako lež? Hrají M. Sikorová, J. Pejchal, Š. Pospíšil a R. Chvalová. Režie A. Svozil.

M. Brooks – T. Meehan
MLADÝ FRANKENSTEIN

Bláznivě komediální muzikál. Kvůli dědickému řízení přijíždí do Transylvánie vnuk vědce Victora von Frankenstein. Přestože se mladý Frankenstein od bláznivých pokusů svého děda celý život distancuje, geny se nakonec nezaprou... Hrají J. Pejchal, M. Sikorová, L. Špíner a další. Režie P. Gazdík.

E. Říhová / **VOLÁNÍ RODU**

Autorská inscenace o velkých zvířatech, která nám vládnou. Hrají L. Mecerošová, K. Šafránková, J. Hába, J. Láška a Š. Pospíšil. Režie E. Říhová.

A. A. Ólafsdóttir
TANEC V RODNÉM DOMĚ

Současná komedie o překvapivém průběhu jedné rodinné večere. Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, V. Malá, J. Láška a P. Borovec. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields
VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020! Parodická crazy komedie o jedné ne-tradiční loupeži, v níž nechybí ani pořádná love story. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

P. Pörtner / **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**

Komedie roku 2007 a L. Špíner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Aktualizovaná verze kriminální komedie z kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

O. Brousek – R. Balaš / **DO NEBES!**

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil j. h., J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

A. Camus – D. Šiktanc / **CIZINEC**

Kafkovsky absurdní a beznadějný příběh „cizince“ Meursaulta, odsouzeného k trestu smrti, jako působivá oslava člověka, který odmítá lhat sobě i okolí. V hlavní roli P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

M. von Mayenburg / **BANG** str. 20–23

Černá komedie o malém tyranovi. Ralf Bang je bílý heterosexuální muž, který má pocit, že je pánem tvorstva. Co na tom, že je mu teprve pět let! Jeho vzestup je nevyhnutelný, je připraven porazit všechny, kteří se mu postaví do cesty... Hrají J. Hába, V. Malá, Š. Pospíšil, R. Žák a další. Režie G. Gabašová.

T. Dianiška / **ATOMOVÁ KOČIČKA**

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. V hlavních rolích K. Šafránková, P. Borovec a J. Láška. Režie R. Bellan.

T. Letts / **PROTOKOL**

Nelítostná komedie o praktikách místní samosprávy městečka s hrdinnou historií, zkoumající dvojí pohled na historii, respektive manipulaci s ní. Hrají J. Pejchal, M. Mejzlík, P. Janečková a další. Režie M. Tyc.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham
MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. Píše se rok 1922. V Lucerně začíná silvestrovská show, jejíž hlavní hvězdou je záhadná zpěvačka E. Marty, která dokáže obrátit život naruby každému, s kým se setká... V hlavní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

L. Rosten – M. Hanuš str. 10–11
PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záluďnostech studia i výuky cizí řeči. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

R. Bellan / **NORMÁLNÍ DEBIL 2**

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie. Hrají J. Láška, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

R. Bellan / **NORMÁLNÍ DEBIL 1**

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Retrokomedie plná nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

A. a V. Mrštíkové – K. Jandáčková
MARYŠA

Vrcholná drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který klade zcela současné otázky. V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

A. P. Čechov – K. Jandáčková / **VÁŇA**

Nová adaptace světové klasiky o lásce, nenaplněných touhách a dvou výstřelech, které minou cíl. Hrají P. Borovec, K. Šafránková, M. Sikorová, J. Láška, M. Mejzlík a další. Režie K. Jandáčková.

Z. Dušek / **CHYŤTE CHAPLINA!**

Autorská inscenace o geniálním filmovém herci. V hlavních rolích J. Hába, L. Špíner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.

PŘIPRAVUJEME NA ÚNOR

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	7.	19.00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		
PÁTEK	20.	19.00	NORMÁLNÍ DEBIL 1		
SOBOTA	21.	19.00	É.-E. Schmitt / FREDERICK	1. PREMIÉRA	P1
Komediálně-dramatická óda na divadlo a herectví, jejíž hlavní postavou je extravagantní bohém, hráč, svůdník i revolucionář, herec F. Lemaître. V titulní roli L. Špiner. Režie R. Lipus.					
NEDĚLE	22.	19.00	FREDERICK	2. PREMIÉRA	P2
PÁTEK	27.	18.00	MAKROPULOS musical	DERNIÉRA	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	17.	19.00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	
NEDĚLE	22.	15.00	J. Vlčková – P. Jurková / INDIÁNI ZE ŠUPLÍKU	
Příběh plný indiánských písniček a rituálů! Staňte se statečnými indiány z kmene Apačů. Pro děti od 5 let. Divadlo Láryfáry, Praha				
ÚTERÝ	24.	20.00	L. Macháčková / HISTORKY ALL INCLUSIVE	
3D verze vtipné knihy plné bizarních historek z cest, a to i z těch životních. LiStOVáNí				

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

STOTISÍCÍ DIVÁK ROKU 2025

Do Východočeského divadla pravidelně přichází přes sto tisíc diváků ročně, čímž se řadí mezi nejnavštěvovanější jednosouborová divadla v České republice. Současná návštěvnost našeho souboru sice ještě nedosahuje předcovidových čísel, kdy jsme ročně přivítali přes 160 000 diváků, každým rokem se však postupně navyšuje – vloni už do hlediště VČD usedlo téměř 140 000 diváků!

S tím souvisí i pozdější uvítání stotisícího diváka roku, dříve jsme ho očekávali už na konci října, vloni do divadla přišel až 30. listopadu. **Letos se stotisící divák bavil při repríze islandské komedie Tanec v rodném domě v úterý 25. listopadu,** oproti loňsku tedy s téměř týdenním předstihem, což by mohlo naznačovat opětovný nárůst celkových čísel roční návštěvnosti VČD.

Stotisícím divákem, respektive divačkou Východočeského divadla roku 2025 se stala paní **Zora Hrabaňová** z Pardubic, dlouholetá předplatitelka a pravidelná návštěvnice VČD i mimo své abonmá, která seděla v přízemí ve 2. řadě na sedadle číslo 28. Zjevně překvapené jubilejní divačce osobně pogratoval ředitel divadla Petr Dohnal, který jí na jevišti předal květinu a dárkový

balíček s publikací k 25 letům pardubického festivalu divadelních komedií, stolním kalendářem mapujícím repertoár VČD, CD vybraných hudebních titulů a dalšími upomínkovými předměty. Firma Lejhanec klenoty – hodiny jako každý rok věnovala stotisící divačce náramkové hodinky. RaS

↑ STOTISÍCÍ DIVAČKA ROKU 2025
Z. HRABAŇOVÁ, FOTO J. SEJKORA

ALICE I PAN KAPLAN SE S NÁMI V LEDNU ROZLOUČÍ

E. LÁSKOVÁ A P. JANEČKOVÁ COBY ALICE V POŘÁD JSEM TO JÁ, FOTO P. BORECKÝ

Derniéra, tedy poslední uvedení inscenace, je slavnostní chvíle; ne tolik jako premiéra, ale také má své kouzlo. Je to prostě naposledy. A není to jenom čas loučení, ale i možnost zamyšlení, bilance a vzpomínek. Některé hry herci „opláčou“, nad jinými se zavře opona s potleskem a šmytcem, nikdo nevzdechne. Ale těch druhých je naštěstí málo.

Herec žije s rolí a ta se vyvíjí po celou dobu, co ji hraje. Postava během zkoušení získává obrysy, staví se, bortí, proměňuje, dostává pevnější kontury, až je (tu více, tu méně) hotová. A ne vždy je to v čase premiéry. Někdy herci hledají ty správné prostředky ještě v následujících reprízách. A občas, ale opravdu zřídka, si herec a postava nasednou nikdy. Je to prostě dlouhá a krásná cesta, občas strastiplná, někdy výjimečná, nezapomenutelná. Dramaturgové tuto zkušenost nemají. Premiérou hlavní náplň jejich práce na inscenaci končí. Během nejbližších repríz se ještě několikrát podívají, jestli jde všechno v intencích režijní koncepce, ale už na to nemají velký vliv. Inscenace si žije svým vlastním životem. Já osobně se ráda jdu podívat ještě po roce a často jsem velmi mile překvapená – hra získala lehkost, švih, herci si inscenaci užívají a, zbavení trémy, jsou mnohem svobodnější. Těším se, až v lednu naposledy uvidím POŘÁD JSEM TO JÁ. Asi nebude velmi veselo, protože ta hra řeší vážná témata, ale vím, že hrany budou obroušené a život na jevišti bude plnou zcela přirozeně. Když jsem tuto hru četla poprvé, nemohla jsem se od ní odtrhnout.

A pak jsem se podívala na stejnojmenný film, přečetla knižní předlohu a věděla jsem, že to je to, co naše jeviště potřebuje. Téma rodiny, jejíž stabilitu ohroží Alzheimerova nemoc, mě hodně zasáhlo. Hra se zabývá vážnou nemocí s fatálními následky, je však také o trpělivosti, empatii a nepostráda nadhled a humor. Režisérka Kateřina Dušková a její herecký tým naplnily slova textu životem, postavy zpřítomnily, obdařily pravdivými a uvěřitelnými emocemi. A vznikla silná inscenace, velmi citlivá, dojemná i expresivní, která se

naštěstí neutápí v sentimentu. Já osobně ji mám moc ráda, viděla jsem ji opakovaně a nikdy, ale opravdu nikdy jsem ji nedokázala ustát, aniž bych se nerozplakala. Některé scény jsou pro mě velmi silné, naplněné přesvědčivým a neopakovatelným herectvím především (ale rozhodně nejen) PETRY JANEČKOVÉ. Za roli Alice byla Petra v užší nominaci na Cenu Thálie 2024.

Petro, s jakými pocity půjdeš do derniéry Pořád jsem to já? Opláčeš ji? Jak to prožíváš?

Neubráním se pláči, ani když to hraju, ani když to někdo zmíní, dokonce už při názvu inscenace se mi zasklí oči. A samozřejmě to obrečím, až bude odcházet, ale neznámá to, že to nesu těžce. To je život. Premiéra... derniéra. Jsem moc ráda, že mě role Alice potkala.

Jaké místo ve výčtu tvých hereckých rolí této postavě přináležejí?

Úplně výsostné. Naštěstí mě potkávaly krásné role, s režisérkou Kateřinou Duškovou opakovaně, ale tato byla výjimečná. Bylo náročné jevištně se vypořádat s nemocí, která postavu postihne. Jsem „stará logička“ a toto nešlo jenom vymyslet hlavou, musela jsem si hrábnout na dno, skočit poslepu do vody. Ostatní věci jsem obvykle pochopila, nějak zahrála, ale toto bylo mimo rámec těch pochopitelných rolí.

Co ti nejvíce pomohlo při tvorbě?

Všechno mělo význam. Moje maminka měla Alzheimer, dokonce jedna scéna je vyslovené můj zážitek s ní. Důležité bylo, že jsme byli v Alzheimer centru, pouštěli jsme si dokumenty, měla jsem spoustu materiálů, hodně jsem si toho načetli. Když jsem někdy nevěděla, tak jsem si vybavila, co všechno jsem viděla a četla na to téma, a pak to nějak zapadlo do té skládačky. Vynořilo se řešení.

Měla by společnost o Alzheimeru mluvit?

Myslím, že společnost by měla vědět, že mezi námi jsou lidé, kteří potřebují pomoc. Nejen ti nemocní, ale i slabší lidé, staří nebo třeba i šikanovaní... Doba je hektická, a přestože jsou lidé hyperkorektní, jsou často zlí,

nevšímaví. Měli bychom se zajímat o ostatní, pomáhat si. Máme se dobře, tak pomáhejme.

Viděla inscenaci tvoje rodina?

Tatínek to viděl jednou a do dneška se z toho nemůže vzpamatovat. A bratr taky – a to je starý cynik. Když na to šel, tak byl připravený, a pak to velmi těžce prožíval. Ke konci je scéna, o které řekl, že kdyby to trvalo ještě pár vteřin, že štká nahlas a odchází. My jsme měli sílu to sedm týdnů zkoušet. A hrát. Tak jsem ráda, že lidé mají sílu jít se na to podívat. Poselství inscenace je i o síle rodiny, která pomáhá. Když je takto postižený člověk opečováván v rodině, v domácím prostředí, tak je to pro něj velmi dobré, ale stojí to ohromné množství sil. Zbytek rodiny to může úplně zlomit. Je těžké opustit nemocného člověka a dát ho do ústavu, ale někdy to nejde jinak. Jak se říká, že Alzheimerova nemoc je nemocí celé rodiny, tak oceňuji lidi, kteří to doma dotáhnou do konce. To jsou andělé mezi námi.

A jak na zkoušení a hraní vzpomíná alter ego hlavní postavy ELIŠKA LÁSKOVÁ?

Byla to první hra, v níž jsem byla opravdu v každé scéně. Zkoušení bylo velmi náročné, musela jsem být na všech zkouškách. Byla to navíc úplně první věc po mateřské, takže jsem to dost prožívala a cítila se trochu provinilá vůči dceři, které byl rok a půl. Bylo to takové to první odloučení, ale pak jsem viděla, že to s tátou dobře zvládají; byly to vlastně čtyři hodiny dopoledne, která ona prospala. Takže pak už jsem si chodila na zkoušky odpocínout. Pro hlavu bylo příjemné vyměnit rutinu mateřských povinností za něco kreativního. Samotné zkoušení bylo náročné, s režisérkou jsme hledaly, jak moji

postavu pojmout, aby byla pro diváky srozumitelná. Měly jsme různé varianty a trvalo dost dlouho, než jsme došly k tomu výsledku, který je snad pochopitelný. Práce s Kateřinou Duškovou je vždy moc příjemná, mám ji ráda a myslím, že si rozumíme. Jsem za tu příležitost vděčná.

Vrátila ses po mateřské a na zkoušela tuto roli...

...a už jsem nic nestihla. Byla jsem opět těhotná. (SMÍCH)

A tvou roli převzala Martina Sikorová. Nedávno ses do inscenace opět zapojila. Bylo těžké tzv. nahodit řemen? Měla jsi při prvním představením po přestávce trému?

Když jsem věděla, že se to bude blížit, tak jsem měla velké plány, jak se budu připravovat. Pročtu si to, budu sedět nad textem aspoň pár večerů... Na to nakonec nebyl moc prostor, s dvěma dětma... Takže mi nezbylo než věřit své hlavě, před oporaovací zkouškou jsem si to rychle prolítla a naštěstí mě hlava nezahlavila, i když jsem si moc nevěřila. Když jsem přišla na jeviště mezi kolegy, tak to nějak naskočilo a bylo to tam. Ale trému jsem měla. Hrála jsem po dlouhé době, nechtěla jsem to kolegům zkazit.

Téma těžkých nemocí a umírání naše společnost dlouho odmítala. Bylo to tady jistým způsobem tabuizované. Myslíš, že je dobré o tom hrát?

Určitě by to nemělo být tabu. Když se lidé o těchto věcech baví, tak zjistí, že strachy, co mají, trápí i ostatní, že v tom nejsou sami. A to může pomoci. Zároveň si myslím, že musíme přijmout přirozený cyklus života, že i toto může přinést klid. Asi je důležité užívat si život, dokud jsme tady. Moc se netrápit tím, co stejné nezměníme. I když musím přiznat, že od té doby, co mám děti, tak se víc bojím, třeba o sebe, abych je tady nenechala...

M. MEJZLÍK V TITULNÍ ROLI PANA KAPLANA, FOTO P. ŠEDIVÝ

A teď k další chystané derniéře. Začnu trochu zešíroka. Na jaře roku 2009 jsem viděla komedii **PAN KAPLAN MÁ TŘIDU RÁD** v Divadle ABC Městských divadel pražských. Pozval mě tehdejší umělecký šéf Petr Svojtka a já jsem ráda vyhověla, i protože režisér hry Miroslav Hanuš je mým spolužákem z DAMU a dlouholetým kamarádem.

Přiznám se, že jsem vůbec nevěděla, co mě bude čekat. Název se mi tak nějak vágně spojoval s jakýmsi starším americkým filmem, jak jsem si posléze uvědomila, šlo o snímek z roku 1967 se Sidney Poitierem v roli učitele na střední škole. A přestože se jednalo o úplně jiný příběh, bylo tu jisté společné téma – jak „přežít“ své žáky. Mirek Hanuš adaptoval útlou knížечku Leo Rostena Pan Kaplan má třídu rád, kterou Pavel Eisner obdařil nesmírně půvabným překladem. Inscenace měla notnou dávku humoru, energii a nabídla divákům i mnoho písní a tanců. Diváci byli nadšení a já jsem byla ráda, že mám tip na komedii na GRAND Festival smíchu.

O několik měsíců později tato inscenace ukončila 10. ročník festivalu. Když představení končilo a na jevišti se odehrávala poslední scéna, měla jsem takový zvláštní pocit – nespletla jsem se tentokrát? Opravdu je to komedie? Konec byl tak dojemný, že jsem se neubránila slzám (ano přiznejme si, jsem plačka). Ale diváci naštěstí tyto pochybnosti neměli. Komedie nakonec získala Cenu odborné poroty i cenu nejvyšší – Komedie roku 2009. A protože ocenění je spojeno s peněžitou odměnou, Divadlo ABC si za tyto prostředky pořídilo piano, umístilo ho do divadelního klubu a opatřilo mosaznou cedulkou, která na náš festival odkazuje.

Když jsme pak po letech s Mirkem Hanušem jednali o jeho hostování v našem divadle, po mnoha peripetiích jsme se rozhodli uvést právě Kaplana. Role Hymana Kaplana se rozkošným způsobem zhostil Martin Mejzlík a Petr Dohnal mu skvěle sekunduje coby profesor Parkhill.

Herec a režisér **MIROSLAV HANUŠ** považuje humor za klíčovou věc, jak přežít. Teď ho asi hodně potřebuje, protože má těsně před premiérou hry **Harold a Maud**, kterou režíruje ve Studiu DVA, a do toho má hromadu zájezdů. Přesto si našel čas na krátký rozhovor.

Jak a proč vznikla adaptace knížky, která se dramatizaci asi dost dlouho vzpírala? Vyšlo to od tebe, nebo impuls vyslala dramaturgie divadla Městských divadel pražských?

Tenkrát mě angažovali na režii nějaké komediální věci, pokud možno s hudbou. Já jsem přinesl pár návrhů, většinou knih, které bych si případně zdramatizoval. Vybrali si Kaplana a já si vzal čas na rozmyšlenou, jestli mě napadne, jak na to. Asi po měsíci jsem nápad dostal a dohodli jsme se. Je to opravdu asi jediná úspěšná dramatizace téhle knihy, o které vím.

V té inscenaci jsi zaskakoval za některé kolegy, když onemocněli. Pamatuješ si ještě za koho? Myslím, že někdy to byly i ženské role...

Hrál jsem za pány Klema, Szymika, Lipského, Fišera a jednou za Báru Polákovou.

Po Novém roce začínáš zkoušet Kaplana v Divadle na Fidlovačce a tam, kromě režie, si stáhneš i hlavní roli Hymana. Jak se režuruje, zkouší a hraje zároveň?

Je to hodně schizofrenní a tedy namáhavé. Děláním to jen výjimečně a u věcí, které jsem už režuroval v jiném obsazení, a tudíž mám pevnou představu. A tady do toho jdou hlavně proto, že mám tu postavu moc rád a záviděl jsem těm, kteří ji hráli. (SMÍCH)

Pan Kaplan má třídu rád je velmi specifická literatura, která byla hodně populární zejména v sedmdesátých letech. Dnešní generace si hrátky s jazykem i to samotné téma moc neužívá. Na rozdíl od seniorů, kteří si naši inscenaci velmi oblíbili. Nebojíš se, že publikum, které ten titul miluje, stárne, dokonce pomalu vymírá?

Všechno stárne a následně vymírá. To je normální. A já zestárnu a vymřu s ním. Ale před tím si to ještě užiju.

M. HANUŠ PŘI ZKOUŠENÍ KOMEDIE PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD. FOTO P. ŠEDIVÝ

Jak vzpomínáš na zkoušení Kaplana u nás? Poprvé ses taky potkal se svým spolužákem Martinem Mejzlíkem...

Bylo to vážně moc fajn, mám v Pardubkách hodně kamarádů, se kterými jsem se chtěl léta pracovním potkat, a tady se mi to konečně splnilo. Snad je to také potěšilo. A na prvním místě byl můj milovaný spolužáček Martin. Tak rád jsem pozoroval, jaký spolehlivý a kreativní herec z něj vyrostl. Snad nám to ještě někdy v tomto životě vyjde...

Až se vzpomínáte z Vánoc a budete chtít jít do divadla na něco, co končí a už se nebude

opakovat, využijte poslední možnosti vidět 17. ledna Pořád jsem to já a 29. ledna Pan Kaplan má třídu rád. Přijďte se pobavit a užijte si krásných příběhů. A jestli budete mít po představení chuť dát si skleničku, navštivte náš divadelní klub. Můžete tam potkat naše herce. A pokud se vám ten večer budou líbit, řekněte jim to. Nic vás to nebude stát a je to určitě potěší. Hned další den půjdou zkoušet novou hru, protože život prostě jde dál. Derniérou končí jedna práce, ale další už čeká. Již 21. února je v plánu premiéra hry Frederick. Budeme se na vás těšit. JaU

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2026 LZE POŘÍDIT I V LEDNU

Naši stávající předplatitelé si své roční abonmá již obnovili a nyní si z uvolněných míst mohou vybírat noví zájemci, kteří mají možnost získat i velmi atraktivní sedadla v přízemí, dokonce i v předních řadách (bát se však není třeba ani cenově výhodnějších sedadel na I. či II. balkoně).

Pokud tedy rádi navštěvujete Vychoďočské divadlo, ale ještě nepatříte mezi naše předplatitele, zauvažujte o koupi **ABONMÁ NA ROK 2026**, které vyřeší problém s občasným obtížným sháněním vstupenek na naše divácké hity.

Podstatným bonusem předplatného je také rozdíl v ceně oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám!

V současné chvíli nabízíme celou řadu ročních abonentních cyklů – **dopolední**, klasické **večerní** a **podvečerní**, **speciální předplatné** tzv. na zkoušku s výběrem čtyř titulů, **kupónové abonmá**... Podrobnější informace o všech typech předplatného naleznete na našem webu www.vcd.cz, kde lze také abonmá on-line zakoupit. Nebo vám poradí v kanceláři předprodeje vstupenek za divadlem. Těšíme se na vás! RaS

26. ročník Grand festivalu komedie je za dveřmi!

V tuto chvíli, když čtenář a potenciální festivalový divák drží v ruce lednovou Sezónu, je už většina, především soutěžních představení téměř vyprodaná. Nesmutněte však, poslední vstupenky jsou stále k sehnání a občas se uvolní i zajímavá místa, když někomu propadne rezervace. Těší mě, že každým rokem se zkracuje lhůta, během které na některé tituly zmizí vstupenky, v poslední době to bývá i v řádech minut! No, připouštím, že se jedná zejména o pražská divadla. Letos jsme jako obvykle přednostně nabídli permanentky na celou soutěžní přehlídku, a vyplatilo se! V dnešní době se lístky nakupují spíš přes internet, už se nestojí fronty před předprodejem vstupenek. Osobně se mi po tom trochu stýská, protože mi to přišlo až dojemné, jak se v mrazivém počasí trpělivě posouvala řada skálních diváků. Občas jsem se šla zeptat, na co konkrétně čekají, na co se těší, co chtějí koupit. Ale nedá se nic dělat, doba pokročila, dnes se valná většina vstupenek prodá bezkontaktně.

Novináři a redaktoři mi každoročně kladou především dvě otázky: kolik komedií se „urodilo“, a jestli vůbec, a kolik jsem jich viděla. Vidím jich hodně, čtyři až pět desítek. Ale ne všechno bych

zařadila do žánru komedie, který, ač je velmi široký, má přece jen nějaké mantinely. To, že se diváci zasmějí, ještě neznamená, že jde o komedii. Nejlepším příkladem jsou třeba tragédie Williama

Shakespeara, který do her zařazoval i komické scény na odlehčení. Nebo Anton Pavlovič Čechov – svoje hry považoval za komedie, ale dnes se jim skoro nikdo nesměje. Možná to tak nebylo ani za jeho života, sám si na to stěžoval v dopisech přátelům. A pak jsou inscenace, které jsou vtipné, ale nesplňují přísná kritéria kvality. Některé se zase nedají přenést do našeho divadla, jindy, zejména u nesoutěžních titulů, nenajdeme vhodný termín kvůli vytiženosti souboru či jednotlivých herců.

Třeba takhle už druhým rokem hledáme průsečík ve fermenech s pražským Divadlem Letí, z něhož mám zájem o inscenaci **LÁSKA/Argumentační cvičení** v režii Kashy Jandáčkové. Že by příští rok...?

V soutěžní části letošního festivalu nás tentokrát čeká jenom šest komedií. Jedna z pražského Divadla v Dlouhé a po opravdu dlouhé době budeme hostit také Národní divadlo Brno. Horácké divadlo z Jihlavy taky pár let čekalo na svou festivalovou příležitost, Klicperovo a Slovácké divadlo se u nás objevují dost pravidelně. Do klání o ceny, které jsou přitažlivé i finančním ohodnocením, se tak postaví česká hudební komedie **Limonádový Joe**, světový muzikál **Mladý Frankenstein**, česká nekorektní komedie **Mešita**, půvabná španělská konverzačka **Něha**, tak trochu skandální britská situační komedie **Klíčovou dírkou** a adaptace kultovního českého televizního seriálu **Arabela**.

Galavečer komedie, zábavný pořad s předáváním festivalových cen, bude opět natáčet Česká televize a diváci u televizních obrazovek ho budou moci vidět na kanálu ČT art v tzv. posunutém přímém přenosu. Programem bude provázet Daniela Brzobohatá spolu s naším Jiřím Hábo.

Vedle soutěžních představení v Městském divadle mají diváci možnost navštívit i Malou scénu ve dvoře či Poedium v našem divadelním klubu. Čeká je zde romantická komedie **Don Juan v New Yorku** o mužích, ženách, milostných a sexuálních vztazích, česká novinka o legendárním závodníkovi na lyžích **Vabank** (vnímaví čtenáři rozklíčují jméno Bank) a současná britská komedie **3 ženy**, které osloví mladé publikum, střední věk i seniory. **Největší příběh všech dob** přinese velmi vtipný průlet některých částí Bible a **Podcasty** nabídnou tragikomický pohled na rodinné vztahy, v němž uvidíte (brněnské) herce, kteří k nám jezdí už léta, ať už pod hlavičkou Buranteatru, Vejminku, či uskupení Kam jdeš? Pozveme vás i na hudební večery – na koncert s povídáním **Střídmi klusáci v kulísách višni** nebo na recitál **Jana Vápeníka**, nového člena našeho hereckého souboru. Kdo holduje poezii, neměl by si nechat ujít večer s knížkou Pavla Pospíšila **Sedí sloni na jabloni** v Poediu v klubu. Oba festivalové pondělky budou patřit dětským pohádkám a příznivce pardubických herců jistě potěšíme reprízou současné německé hry **Bang**, která měla premiéru v říjnu. Z titulů epilogu bych ráda upozornila na německo-český kabaret **Gefühl und Cit**, při němž ale neznalost němčiny opravdu není na závadu.

Závěrem bych ještě ráda poukázala na tituly, které naopak neuvedeme. Možná si říkáte, že je to nonsens, ale berte to jako tipy, co vidíte v divadlech, když vyjedete za hranice našeho kraje. Ostravské Studio G uvádí hned dva zajímavé tituly – **Perníkář** se skvělým Petrem Panzenbergerem, který za svůj výkon v této hře získal letos Cenu Thálie, či úplně novou inscenaci **Pěčko**. Ano, to slovo znamená přesně to, co si myslíte. A když už byste byli v Ostravě, zajděte si (ideálně s pubertálními ratoletmi, ale klidně i bez nich) na **Dvě čárky**.

Myslí se tím dvě čárky na testu, ale ne na tom covidovém... V pražské Peškovce, odkud jsme vloni měli inscenaci **Kdo je tady praporčík?** v režii Gabriely Gabašové, která nastudovala i náš Bang, si nenechte ujít **Naše Fabulanty** či **Marnou lásky snahu**. Tento půvabný komorní divadelní prostor na Smíchově hostí zejména mladé divadlo, které je provokativní, objevné, kvalitní a obvykle fakt vtipné. Pokud byste měli volný večer v Mostě, tak neváhejte a běžte se podívat do Městského divadla na Havlovu **Audienci**. Marcel Rošetzký byl za roli Sládka nominován na Cenu Thálie. I tamní **Naši furianti** stojí za vidění. V libereckém Divadle F. X. Šaldy je moc pěkně udělaná **Charleyova teta** v režii Kateřiny Duškové. Pokud byste byli v některých ze západočeských lázní, zajděte si do Chebu, kde bych doporučila komedii **Marlow** i adaptaci slavného amerického filmu **Tootsie**, tentokrát v muzikálové formě. A takto bych mohla pokračovat dál... Některých inscenací je mi líto, že se nedostaly do finále šestice, přestože jsou bezpochyby také kvalitní a zábavné.

Na plakátu k 26. ročníku Grand festivalu komedie je Ludmila Mecerodová a zvědavě nakukuje za oponu. Co asi vidí na jevišti? A jste zvědaví i vy? Já jsem a budu se moc těšit, až se hlediště zaplní do posledního místa, naši herci si posedají na přístavky, zvedne se opona a všichni společně se budeme bavit komediami jiných divadel. Tak přijďte!

JaU

26. GRAND FESTIVAL KOMEDIE

MĚSTSKÉ DIVADLO / soutěžní program

- PONDĚLÍ **19.** 19.00 **J. Orton / KLÍČOVOU DÍRKOU**
Crazy komedie o marné snaze zachovat si zdravý rozum. *Vhodné pro diváky od 15 let.* Hrají T. Novotná, J. Zelinka a další. Režie L. Kopecký. **Slovácké divadlo Uherské Hradiště**
- ÚTERÝ **20.** 18.00 **M. Brooks – T. Meehan / MLADÝ FRANKENSTEIN**
Bláznivě komediální muzikál. V titulní roli J. Pejchal. Režie P. Gazdik. **VČD Pardubice**
- STŘEDA **21.** 18.00 **J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála – V. Blažek – P. Kopta / LIMONÁDOVÝ JOE**
Legendární westernová parodie za zvuků notoricky známých písní. V titulní roli P. Šindler. Režie M. David. **Horácké divadlo Jihlava**
- ČTVRTEK **22.** 19.00 **M. Macourek – V. Vorlíček – L. Smrčková – P. Khek / ARABELA**
Divadelní adaptace kultovního rodinného seriálu, na kterém vyrostly celé generace. V titulní roli M. Czyžová. Režie P. Khek. **Klicperovo divadlo Hradec Králové**
- PÁTEK **23.** 18.00 **A. Sanzol / NĚHA**
Komedie o věčném sváru ženského a mužského světa. Vír záměn, kuklení a omylů jako ze Shakespeara. Hrají K. Oltová, J. Vondráček a další. Režie M. Čičvák. **Divadlo v Dlouhé, Praha**
- SOBOTA **24.** 19.00 **M. Glaser – O. Šubrtová / MEŠITA**
Nekorektní komedie o kulturních válkách a srážce s blbostí. Hrají P. Lorenc, T. David, P. Bláha a další. Režie M. Glaser. **Národní divadlo Brno**
- PONDĚLÍ **26.** 20.00 **GALAVEČER KOMEDIE**
Zábavný večer s předáváním festivalových cen. Moderují D. Brzobohatá a J. Hába.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE / doprovodný program

PONDĚLÍ	19.	8:30	K. Doubravický / CHALOUPKA Z PERNÍKU	ŠK
		10.00	Pohádková love story z temného lesa. Chcete vidět Jeníčka a Mařenku, Ježibabu, perníky? A chcete se trást strachy, jestli Ježibaba děti opravdu sežere? Máte to mít! Režie J. Vyšehrad. Divadlo U Staré herečky, Praha	
		18.30	V. Kracík / DON JUAN V NEW YORKU	
ÚTERÝ	20.	17.00	M. Sodomka / VABANK	
			Zimní komedie o bratřech Bankových – dvou klucích, co se rozhodli společnými silami dobýt svět alpského lyžování. Hrají J. Hönig, O. Král a další. Režie M. Sopuch. Divadlo Šumperk	
	21.	19.00	K. Brand / 3 ŽENY	
ČTVRTEK	22.	18.00	M. von Mayenburg / BANG	
			Černá komedie o malém tyranovi. Ralf Bang je bílý heterosexuální muž, který má pocit, že je páнем tvorstva. Co na tom, že je mu teprve pět let! V titulní roli J. Hába. Režie G. Gabašová. Východočeské divadlo Pardubice	
	23.	10.00	BANG	
PÁTEK		19.00	STŘÍDMÍ KLUSÁCI V KULISÁCH VIŠŇÍ	ŠK
			Koncert kapely s vlastní autorskou tvorbou, propojující hudbu s divadlem, poezií a stand-up comedy. A to na světové úrovni!	
	24.	18.00	P. Barlow / NEJVĚTŠÍ PŘÍBĚH VŠECH DOB	
NEDĚLE			Komedie z počátků našeho věku. Všechna čtyři evangelia ve 120 minutách! Teatrálne epochální převyprávění největšího světového bestselleru! Hrají O. Novák a P. Kryl. Režie Š. Dominik. Divadlo NaHraně, Praha	
	25.	16.30	J. Šotkovský / PODCASTY	
			Vtipná sonda do proměny nejtímnějších vztahů pod vlivem médií. Podcaster Petr se rozhodne natočit sérii maximálně upřímných rozhovorů se svou exmanželkou a dospívající dcerou... Hrají K. Veselá, M. Ondra a další. Režie P. Michálek. Kam jdeš? & Vejminek, Brno	

POEDIUM V KLUBU / doprovodný program

ČTVRTEK **22.** 17.00

RECITÁL JANA VÁPENÍKA

Hudební večer nového člena hereckého souboru VČD.

SOBOTA **24.** 17.00

SEDÍ SLONI NA JABLONI

Scénické čtení z básnické tvorby pardubického rodáka P. Pospíšila. Krátké veršované příběhy pobaví malé i velké diváky. Vítání jsou rodiče s dětmi i všichni duchem mládí. Účinkují herci VČD a členové Mladého divadelního studia LAIK.

MĚSTSKÉ DIVADLO / epilog

PO **2. 2.** 19.00

S. Moffat / NÁVŠTĚVA NA ZABITÍ

Současná komedie o překvapivé návštěvě, o které neplatí „host do domu, bůh do domu“. Hrají T. Medvecká, S. Laurinová, M. Ruml a další. Režie P. Khek. Divadlo Kalich, Praha

PO **23. 3.** 19.00

Y. Reza / OBRAZ

Populární komedie o křehkosti přátelství tří mužů středního věku a jednom bílém obrazu s bílými pruhy na bílém pozadí... Hrají K. Halbich, D. Novotný a M. Dlouhý. Režie V. Nejedlý. Divadlo Na Fidlovačce, Praha

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE / epilog

PO **2. 2.** 19.00

V. Klimáček / INFLUENCERKY

Inszenované čtení komedie ze sociálních sítí, ve které se tři dámy nebojí jít s „kúží na trh“. Účinkují R. Chvalová, L. Mecerodová a K. Šafránková. Režie K. Zhyrov. Východočeské divadlo Pardubice

ČT **5. 2.** 19.00

GEFÜHL UND CIT

1. česko-německý kabaret, v němž se herci, kteří se všichni pohybují v německy mluvícím multikulturním prostředí, zamýšlejí nad tím, co je vlastně spojuje. Účinkují R. Horák (CZ), S. Ofner (D) a P. Schenker (CH). (dvojazyčné) Das Thema / To téma, Praha

www.grandfestivalkomедie.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

MLADÝ FRANKENSTEIN. FOTO J. HRMÁČKO

NĚHA. FOTO M. ŠPĚLDA

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

19. ledna uplyne pětatřicet let od premiéry romantické komedie **KAPITÁN FRACASSE**, kterou na motivy románu **Théophile Gautiera** napsal básník, dramaturg i vynikající textař **Ivo Fischer**. Hru ve verších ve dvanáctislabičném alexandrinu, kterou autor prodchnul cyranovskou melancholií a nadějí a do které zakomponoval i svůj obdiv ke Třem mušketýrům a bezbřehou lásku k divadlu, v Pardubicích režíroval **Michael Tarant**.

Svým způsobem milá pohádka pro dospělé vypráví o chudém rytíři, kterému sice nepřízeň osudu nasadí komediantskou škrabošku, ale zároveň mu dá lásku krásné potulné herečky. O rytíři, který se stane zábavným paňácou, ale který přesto neztratí lidskou hrdost a čelí všeobecné hnilobě své doby.

Pro pardubickou inscenaci Ivo Fischer připravil podstatnou úpravu své původní dramatiny, kterou dělal s velkou chutí a elánem, radost z premiéry však už s herci nesdílel, 6. prosince nečekaně zemřel. Posledními z veršů, které psal, jako by se loučil: *A tady končí, moji milí, poslední z dramatických slok... Připravil jsem si tuhle chvíli pro principálský epilog: V kulisách už se stíny staví na dlouhé nohy pavoučí... Dámy a páni – buďte zdraví! Thalie se vám poroučí.*

RaS

↑ PAVEL LAGNER (BARON SIGOGNAC) A MILAN SANDHAUS (PRINCIPÁL)

↑ MARKÉTA HRUBEŠOVÁ (ISABELLA)

↑ ZDENA BITTLOVÁ (JOLANA DE FOIX) A LUDMILA MECERO-DOVÁ (SERAFINA)

↑ PAVEL NOVOTNÝ (LUCAS)

NAPOSLEDY ZŘÍT DO TMY

V lednu se na Malé scéně rozloučíme s naší inscenací ZŘÍT DO TMY [oidipus], současnou německou hrou Maji Zade, kterou jsme na našich prknech představili divákům v české premiéře. Pro herce je to náročné představení, které většinu času plyne ve velmi rychlém tempu a je plné vypjatých emocí, přesto ho rádi hrají a moc rádi ho také zkoušeli. Následující kratičký rozhovor s nimi můžete vnímat jako pozvánku na derniéru, kterou se definitivně rozloučíme s rok a půl „starou“ inscenací.

1. **Většina z nás viděla původní inscenaci ůdipus v berlínském Schaubühne. Jak na vás zapůsobil?**
2. **Jak se autorce podařila aktualizace oidipovského mýtu? Je to podle vás cesta, jak se dnes vracet k antickým hrám?**
3. **Jak tebe jako herce na jevišti baví takový žánr? Svižná forma, které nechybí humor, trochu detektivka a thriller.**
4. **Každý z vás má na jevišti svoje velmi vypjaté scény – jak moc je to náročné?**
5. **Jak vzpomínáš na práci s režisérem Adamem Svozilem? A bude se ti po inscenaci stýskat?**

MARTINA SIKOROVÁ – Christina

1. Pamatuji si naprosto pravdivé, civilní herectví. Jednoduchou scénu. A to, že i když hráli bez přestávky a myslela jsem, že se mi bude chtít čurat, uteklo to tak, že jsem si na záchod ani nevzpomněla.
2. No, když člověk koumá ten text hodně zblízka, což jsme

při zkouškách potřebovali, jistě nedokonalosti objevíš. Ale těch si divák podle mě absolutně nemůže všimnout. A rozhodně jo, rozhodně je to cesta, jak se přiblížit k silným námětům antických tragédií. Ale jak znám skvěle inscenační týmy, odhaduju, že těch cest existuje určitě ještě mnohem víc. Uvidíme, kdo nás čím překvapí.

3. Když přemůžu lenost, která se o mě při přípravě na představení pokouší, a když vymažu závažnost a depresivnost závěrečných odhalení, baví mě to moc!
4. Před představením cítivám zodpovědnost... Jestli si vybavím všechna písmenka, jestli se budu dostatečně soustředit na konkrétní situaci, a tím se mi podaří být pravdivá. Co se děje v průběhu moc netuším. A „po“ bývám šťastná, že to máme za sebou, taky že často bývá z reakcí lidí cítit, že „šli s náma“. Takový oddech.
5. Celé zkoušení bylo, i přes náročnost tématu, takzvaně za odměnu. Poctivá práce v respektu plném prostředí. Takže jo, zkoušení s Adamem na jedničku. Ale jsem ráda, že jdeme do derniéry, myslím, že je lepší odehrát taková kvanta textu v co

„nejnahuštěnějším“ časovém rozmezí, nechceš se na takovou textovou výzvu připravovat po dvou měsících... A i když už se opakuju, i tomu tématu poděkuju, že jsem se s ním potkala, ale s radostí ho pošlu dál.

ŠTĚPÁN POSPÍŠIL – Michael

1. Ódipa jsem neviděl, ale slýchávám dost často o vysokých kvalitách inscenací v Schaubühne, takže si to asi dovedu představit.
2. Já si myslím, že to může být možnost. Mýty jsou většinou základní kostrou, od které se odrážela spousta autorů, aby je zasadili do svých příběhů. Někdy to ale může být dost složité a ne vždy (navíc v dnešní době) se to dá kloudně napasovat.
3. Osobně jsem moc rád, že jsem mohl být součástí. Bylo to mé první setkání s takovým žánrem a oblíbil jsem si ho.
4. Někde jsem se už zmiňoval, že za vypjaté scény s takto silnými emočními výlevy jsem rád. Musel jsem hledat hodně hluboko, abych našel energii a herecké motivace pro jejich ztvárnění. Samozřejmě, že mě to hodně unaví, ale jsem za to rád, protože je to pro mě signál, že jsem se dostal tam, kam jsem měl.

5. Já jsem strašně rád, že jsem se s Adamem potkal a mohl s ním pracovat. O to větší mám radost, že to bylo při zkoušení zrovna této inscenace. Práce s ním byla skvělá a příjemná. Adam dokázal výborně popsat situace a jejich výsledek, měl parádní přehled o celém díle a v neposlední řadě krásně vedl nás herce. Byla to hodně detailní a citlivá práce, za kterou jsem moc vděčný. Tato inscenace mi bude velmi, opravdu velmi blízká. Mohl bych klidně mluvit dál, ale už nevím, jak dál bych mohl chválit. (SMÍCH) Dávám 11 z 10.

ROMANA CHVALOVÁ – Theresa

1. Měla jsem to štěstí, že jsem představení v Berlíně viděla, a přestože jsem jazykově velmi nevybavená, úplně mě nadchlo. Moderní divadlo plné obrovských emocí. Takže když naše divadlo tento titul nasadilo, a navíc jsem zjistila, že v něm budu hrát, byla jsem moc ráda.
2. Myslela jsem si, že oidipovský mýtus zná každý, ale bohužel zjišťuji, že velká část diváků moc neví, o čem je řeč. A tak jsme třeba ty méně znalé přivedli k tomu, aby se s příběhem Oidipa seznámili víc. Já sama antiku v divadle moc nemusím, ale tato

aktualizace Maji Zade se mi moc líbí. Víc takových textů!!!

3. To je asi sen každého herce – hra, kde je ode všeho něco!
4. Čím je role náročnější, tím víc mě to baví a často je to i skvělá „psycho-terapie“. A pak přijde katarze... radost.
5. Po Oidipovi se mi bude moc stýskat, myslím, že nás to všechny dohromady bavilo. A bylo to jak díky textu, tak hlavně díky Adamovi. Dal nám spoustu svobody, nechal nás „hrát si“, a přitom nás laskavě, ale přesně směřoval ke své představě. Díky!

Pozornému čtenáři (a divákovi) neunikne, že zde chybí odpovědi Josefa Pejchala, coby Roberta, bratra Christiny. Rozhodla jsem se šetřit jeho sílami pro rozhovor, který nás spolu čeká k Mladému Frankensteinovi. Jeho zkoušení totiž v době přípravy tohoto čísla Sezóny vrcholilo, Pepa byl doslova na roztrhání – když nezkoušel a nezpíval, tančil a stěpoval a většinou dělal vše současně mnoho hodin denně a večer hrál. Na velký rozhovor s ním se tedy můžete těšit příště! AnZH

ČERNÝ HUMOR MÁM RÁD, ŘÍKÁ HEREC JIŘÍ HÁBA

Nejmladší člen souboru, herec JIŘÍ HÁBA, odstartoval svoji druhou sezónu ve Východočeském divadle černou komedií Bang. Malý tyran Ralf v jeho podání s vervou ovládl domácnost rodiny Bangových i prostor Malé scény. Z ní se rovnou přesunul na scénu hlavní. Od prosince totiž hraje, zpívá a tančí v komediálním muzikálu Mladý Frankenstein. Tento muzikál je Jirkovou sedmou inscenací v našem divadle.

Ještě jako host nazkoušel postavu Janka, čerta hodnosti Vraníka, v pohádkové inscenaci S čerty nejsou žerty. Následně si stříhl několik rolí v komedii Atomová kočička, z nichž asi nejvýraznější byl

zpěvák Miro Žbirka. V autorské inscenaci Zdeňka Duška Chyťte Chaplina! se představil jako nejmladší a nejbezstarostnější z Charlie Chaplinů. Letos na jaře se skvěle zhostil nelehké role pana Carpa, bývalého zastupitele městské rady, o kterém se celou dobu pouze mluví a který se objeví až v závěru hry Protokol.

Myslím si, že Carpův monolog v divácích doznívá ještě po skončení představení. Pestrou hereckou sezónu zakončil temnou rolí Zvířete v inscenaci Volání rodu režisérky Elišky Říhové.

Jirka je velmi činorodý. V mezičase stihl nazkoušet mimo jiné INprojekt Spilání jevišti. Také pravidelně natáčí Vlogísek (aneb Měsíční aktualita z Východočeského divadla).

Přijměte pozvání k rozhovoru, ve kterém jsme si s Jirkou povídali nejen o jeho roli Ralfa Banga, ale i o tom, co rád dělá ve volném čase, jak se sžil s Pardubicemi i o jeho dalších plánech.

Jirko, byl jsi hodné dítě?

Já si myslím, že jsem byl hodné a docela nenáročné dítě. Nej-spokojenější jsem byl, když jsem mohl jen sedět u televize a koukat na pohádky. Jediným problematickým momentem, na který si vzpomínám, bylo jídlo. Já strašně nerad jedl. Máme dokonce v rodinném archivu video, kde mi moje babička drží otevřenou pusou a mamka mi do ní dává lžičku s nějakou kaší – a já proti tomu silně protestuji. Vypadá to trochu jako hororová scéna, kde mě mučí, ale mně prostě jen vadilo, že musím jíst tehdy, když se mi zrovna nechce. A to se mi nechtělo téměř nikdy.

Stejnou otázku o tvé hodnosti bych rád položil i tvé mamince...

Maminčina odpověď: Jirka byl skvělý a báječné dítě. Zlobil maximálně mladšího bratra. Jejich šarvátky občas skončily brekem – ne jejich, ale mým, protože jsem té bratrské rivalitě nerozuměla. Mám velké štěstí, synové se mi povedli.

Jaké jsi měl pocity, když sis poprvé přečetl Bang?

Já jsem se docela bavil a zároveň si říkal, že je to děsivé. Ještě před prázdninami jsem si vyžádal hru bez jakýchkoli úprav a škrtnů, abych o ní získal přehled. Pamatuji si, že mě moc bavila postava Dominika a jeho monology, ve kterých všechna, anebo alespoň drtivá většina slov začíná na stejné písmeno. Ty monology byly dlouhé, často třeba i na jednu celou stranu, a mě u nich zaujala ta hra se slovy. Do naší inscenace se dostal jen zlomek z těchto monologů, aby byla hra svižnější. Nicméně během čtení to byly pásáže, které jsem si užíval.

Viděl jsi nebo četl předtím nějakou Mayenburgovu hru?

Ano, viděl. Dokonce, když jsem nastoupil na konzervatoř a bylo nám zadáno, abychom začali co nejvíce chodit do divadel a tím se obohacovali, byl jednou z mých prvních zhlédnutých inscenací Mayenburgův Mučedník v Národním divadle moravskoslezském. Tehdy mě to neuvěřitelně oslovilo a tu inscenaci jsem navštívil několikrát. O pár let později jsem tuto hru viděl i v podání studentů AST v Krakově.

Jaké téma je pro tebe ve hře nejsilnější?

Jak snadné je manipulovat s realitou.

V jednom rozhovoru odpovídáš na otázku ohledně sžívání se s rolí, že se vždy snažíš najít něco, co máte s konkrétní postavou společného. V našem případě to asi nebylo úplně jednoduché (aspoň doufám). Co bylo pro tebe nejtěžší při ztvárnění Ralfa?

Celá hra je hodně postavená na střizích a pro mě bylo náročné si je vystavět v rámci své postavy. Nebylo vždy snadné se orientovat v tom, kdy Ralf jedná v rámci nějaké situace a kdy mluví z pozice komentátora nebo konfrontuje přímo diváka. A pak je pro mě ještě docela náročné fungovat s brýlemi a okluzorem. Kvůli oslnujícímu divadelnímu svícení a přítomí v zákulisí se občas cítím úplně slepý a někdy i do něčeho narazím. Avšak každou reprízu je to jistější.

Měl jsi nějakou, nejen dětskou inspiraci?

Není tajemstvím, že autor měl pro

postavu Ralfa jako předlohu Donalda Trumpa, takže i já jsem si z něho bral nějakou inspiraci.

A pak taky trochu z postavy Alexe z Mechanického pomeranče. Na Instagramu jsem si vytvořil složku, kam jsem si ukládal různá videa, která mi k postavě Ralfa přišla tematická, mám tam uloženo dost videí od slovenské influencerky @lyggo, která má přímo video o tom, jak by vypadala tisková konference dvouletého dítěte.

Ralf je ukázkovým příkladem malého tyрана, našel bys u něho alespoň jednu pozitivní vlastnost?

Ralf je velmi pohotový a má dobré argumentační schopnosti.

Ralf mluví o tom, že sám je obětí svého prostředí. Jak se na tento konkrétní monolog díváš ty? Bereš Ralfa jako obět, nebo jen jako manipulátora, který chce získat body u svých voličů?

Myslím si, že Ralfovi jde vždycky hlavně o to získat body u svých voličů. Alespoň do té doby, dokud na těch bodech od voličů záleží. To však neznamená, že není obět svého prostředí – to je koneckonců svým způsobem každý. On je podle mě stoprocentně přesvědčený o tom, že ta obět je, a proto jedná tak, jak jedná.

Přijde ti v inscenaci nějaká postava „normální“?

To záleží na úhlu pohledu. Docela „normální“ mi připadá Gwen a dost „normální“ a správná postava je podle mě sestra Mechtilda. Ale... dá se považovat Mechtilda za „normální“ postavu, když ji ztvárňuje Lexa Postler?

Jedním z témat je také dobrovolná ztráta soukromí – čím více sledujících, tím lépe. Máš rád reality show?

Já jsem nikdy dřív reality show úplně nesledoval, ale dal jsem šanci poslední řadě Survivoru – a to mě bavilo. A teď jsem dal šanci i druhé řadě Ztráců – a to mě teda přímo pohltilo. ➔

Nejvíc mě na tom baví, že v obou případech jde o soutěž, ve které nevyhráváte úplně díky tomu, že plníte úkoly, soubor je nebo mise, ale díky tomu, že hrajete sociální hru. Baví mě na tom to, že jako divák víte, kdo má jaké role a jaké plány, ale přitom své spoluhráče přesvědčuje úplně o něčem jiném. A pak mě samozřejmě baví momenty, kdy je jejich lži začnou dohánět – a obdivuji, když z toho dokáží vybruslit.

Umíš si představit, že by ses sám zúčastnil nějaké populární reality show?

Není to můj sen, ale ty Zrádce bych si možná i vyzkoušel.

V Bangu se řeší řada palčivých témat. Myslíš si, že je potřeba, aby divadlo nepůsobilo na diváky vždy úplně komfortně?

Rozhodně ano! Od toho divadlo také je. Chápu, že každému je příjemnější zajít si na představení, u kterého může trochu vydechnout, na chvíli zapomenout na své starosti a jen se nechat unášet tím divadelním kouzlem.

Nicméně občas je dobře, když nás (diváky) divadlo svými tématy a někdy i prostředky konfrontuje a nám z toho není úplně komfortně. Důležité je, abychom se pak zamysleli nad tím, proč přesně nám z toho není komfortně a co to o nás vypovídá.

Máš rád černý humor?

Ano.

S režisérkou Gabrielou Gabašovou jsi spolupracoval již podruhé. Jak se ti s ní pracovalo?

Perfektně! Myslím si, že jsme si spolu moc hezky sedli nejen pracovní, ale i lidsky. To zkoušení s ní by klidně mohlo trvat o něco déle. Doufám, že se někdy při nějaké práci zase potkáme.

Na první čtené zkoušce jsi už téměř uměl většinu monologů, které nejsou nejjednodušší a nejkratší. Byl jsi i ve škole takhle svědomitý? Jsi studijní typ?

Já teda rozhodně nemám pocit, že bych na první čtené zkoušce už něco uměl. Nevím, jestli jsem přímo studijní typ, i když ke studiu jsem se snažil přistupovat svědomitě, stejně jako k práci v divadle.

Je pravda, že od maturity i od absolutoria jsem odešel se samými jedničkami, a to je věc, kterou velmi rád připomínám svým bývalým spolužákům, především těm, kteří studijní typy rozhodně jsou. Ale podle mě jsem měl hlavně velké štěstí. U obou těch to zkoušek jsem si vytáhl otázky, které jsem dobře uměl, byly „jednoduché“ a chtěli si je vytáhnout všichni. Ale byla spousta otázek, možná i víc než polovina, u kterých bych se zpotil nejen já, ale i komise.

Na druhou premiéru přijel také tvůj profesor z Janáčkovy konzervatoře Peter Gábor, je to tak?

Ano. Jen doplním, že přijeli oba pedagogové herectví. Peter Gábor a Alena Sasínová-Polarczyk. Osvědčený tandem, tzv. Duo PeGAS.

Je pro tebe i po škole stále důležitý pohled pedagogů?

Ano, je. Já si jich obou neuvěřitelně vážím a moc mě potěšilo, že absolvovali tu cestu z Ostravy, aby mě podpořili a podívali se, jak se mi daří. Úzký kontakt spolu sice udržujeme i tak, ale zatím jsme se vždy scházeli jen na Ostravsku. A taky si hodně píšeme přes WhatsApp. Samotného mě nakonec překvapilo, jak moc jsem byl z té druhé premiéry nervózní.

Když se vrátím k monologům, mrzelo tě, že jsme nejen Ralfovy monology oproti originálu zkrátili?

Jsou tam možná některá místa, u kterých mě trochu mrzí, že zmizela. Ale vše potřebné tam je. A nejen mně se tím usnadnila už tak náročná práce.

Toto je tvá druhá sezóna ve Východočeském divadle. Nyní zkoušíš už osmou roli, což je docela dost za tak krátkou dobu. Na svém pardubickém repertoáru máš: pohádku, komedii, životopisné drama, experimentální divadlo, černou komedii i muzikál. To je hodně pestrá paleta.

↓ J. HÁBA, REŽISÉRKA G. GABAŠOVÁ A Š. POSPÍŠIL PO JEDNÉ ZE ZKOUŠEK BANGU

Máš nějaký žánr, který je ti nejbližší?

Z pozice diváka mám velkou zálibu v muzikálech. Jsem trochu muzikálový nerd. A z pozice herce mám zase rád pohádky, nebo obecně představení pro děti. Já mám moc rád dětského diváka a jeho bezprostřední a upřímné reakce. Vždycky si vybavím, jak jsem divadlo jako malý takto prožíval i já – a tím se ve mně začala budovat láska k divadlu. Nicméně dělat divadlo jen pro děti by mě asi nenaplnovalo. Je fajn, když je ta paleta pestřejší.

V rozhovoru s Janou Uherovou, který vznikl před rokem, říkáš, že se teprve v divadle rozkouváš a nemáš ještě vytvořené pevné vazby. Předpokládám, že to se už změnilo, vid?

Určitě ano. Už nějak rozkoukaný jsem a vazby jsou si taky vytvořil. Například se Štěpánem Pospíšilem nebo panem Postlerem.

Když Štěpán neodjíždí do Prahy, trávím s ním tady téměř veškerý čas mezi zkouškami a představeními. Oba jsme ogaři ze Vsetína (Štěpán teda z přílehlé vesnice), takže máme nějaké společné pozadí, i když každý jsme chodili do jiného dramataku, mezi kterými (alespoň já to tak tehdy vnímal) panovala mírná rivalita. Pak jsme se ještě potkali při natáčení seriálu Pan profesor, kdy jsme před natáčením měli takový třídní adapták, abychom se jako třída sžili. A se Štěpánem jsme dokonce sdíleli pokoj. Ale ani tehdy jsme se téměř vůbec nebavili. Pořádně jsme se poznali až tady v Parubdicích a vybudovali si první přátelství. Každý jsme hodně jiný a myslím si, že by ani jednoho z nás nenapadlo, že zrovna my dva budeme mít takovou bromance. (VÝRAZ TYPICKÝ PRO MILENÁLY A GEN Z OZNAČUJÍCÍ VELMI BLÍZKÉ PŘÁTELSTVÍ MEZI DVĚMA MUŽI, KTERÉ JE EMOČNĚ SILNÉ, UPŘÍMNÉ, ALE NENÍ ROMANTICKÉ ANI SEXUÁLNÍ – POZN. RED.) Pan Postler mi zase občas posílá vtipná videa kočiček nebo zajímavosti o Ostravě. Někdy mi ty zajímavosti i sám vypráví. A dokonce mě už vzal i na svou pověstnou chalupu!

↑ J. HÁBA SE Š. POSPÍŠILEM V PROTOKOLU, FOTO J. SEJKORA

Jak už jsme říkali, hodně zkoušíš, a ještě víc hraješ. Když máš volno, co rád děláš?

Já docela rád lenoším. Nejraději jsem, když mám celý den volno, venku je hnusně a já zůstanu hezky doma v posteli a dívám se na seriály, filmy a pohádky. Říkám tomu pyžamkový den. To je má oblíbená aktivita už od dětství. Pokud mám náladu, tak rád vařím, ale nerad pak umývám nádobí. Moc rád jezdím navštěvovat divadelní představení do jiných divadel. Rád chodím do sauny, ale to jen za chladnějšího počasí. A letos bych si chtěl vyjet někam zalyžovat. Už je to pár let, co jsem stál na lyžích, a tahle aktivita mi docela chybí.

Na Spotify je tvůj podcast (ne) herci, který vznikl v době karantény v roce 2022. Nyní jste s Marií Annou Kupcovou po třech letech natočili další díl. Plánujete v něm pokračovat?

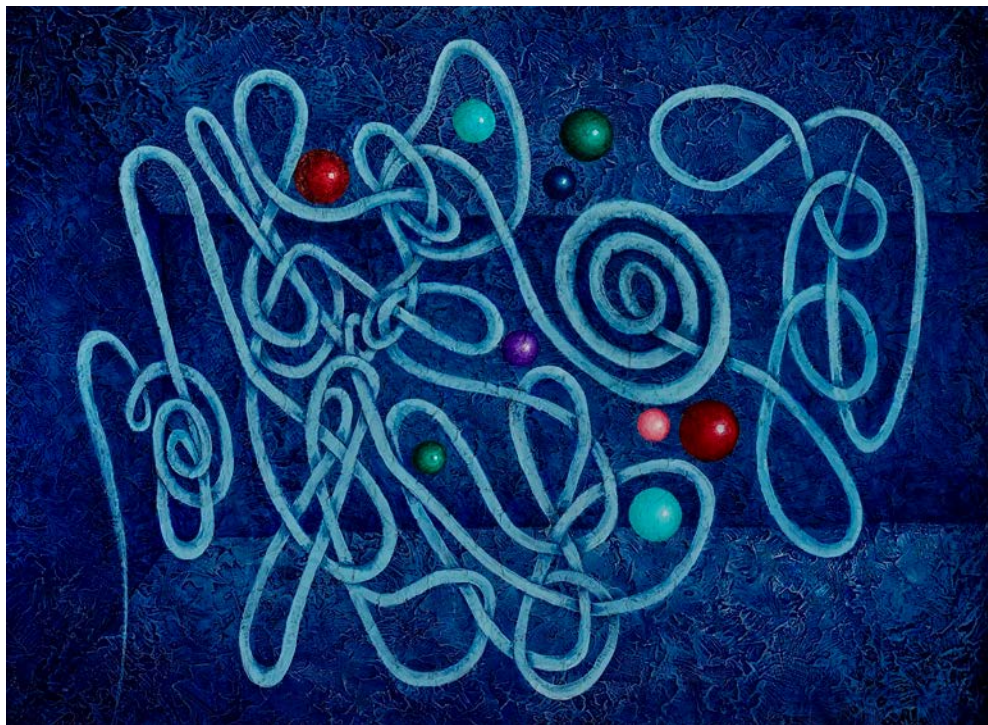
Vidím, že tady proběhla vážné důkladná příprava. Mája se teď nedávno přestěhovala do Prahy, a tak jsme si zase o něco blíž. Oba bychom rádi pokračovali, ale dospěli jsme k tomu, že v (ne) hercích už to nebude. K těm

bychom se rádi vrátili jen občas, jednou za 3–4 roky, a shrnuli v nich, kam se naše životy posunuly. Stane se z toho nejspíš takový časosběrný podcast. Ale už se rozbíhá nový koncept, který bychom rádi vydávali v pravidelných intervalech. Nakoupili jsme i nějakou základní techniku, takže teď už jen stačí, abychom si na sebe pravidelně udělali čas. První díl našeho nového podcastu (NE)DRBEME je již k poslechu na Spotify.

Na závěr nám pověz, jaké máš v této sezóně další plány – i mimodivadelní?

Po premiéře Fredericka mě určitě čeká ještě role v Hotelu Modrá hvězda. Zároveň diváky můžu pozvat na Grand festival komedie, především na slavnostní galavečer k jeho zakončení, který tentokrát budu spolumoderovat. A co se týká mimodivadelních plánů, tak, jak už jsem se zmínil, opět bych rád pokračoval v pravidelné podcastové tvorbě a pak bych rád někdy na jaře navštívil, alespoň na dva dny, svou sestřenku, která bude na Erasmu ve Španělsku.

LaN

Před premiérou Mladého Frankensteinu v sobotu 13. prosince se v divadelní galerii ve foyer Městského divadla uskutečnila tradiční vernisáž, při níž svou tvorbu představila východočeská výtvarnice JANA BABORÁKOVÁ. Výstava jejích obrazů, ručně šitých panenek, loutek i originálních šatů je prodejná a k vidění zde bude až do poloviny února.

Jana Baboráková žije a tvoří v Chrudimi a v atelieru v Přestavlkách. Vystudovala propagační grafiku. Do roku 1989 působila jako propagační výtvarnice, později přijala místo restaurátorky v chrudimském Muzeu loutkářských kultur. Od roku 2011 pracuje tzv. na volné noze.

Díla všestranné umělkyně si našla obdivovatele doma i v zahraničí. Její loutka Kašpárka si zahrála v oscarovém filmu Kolja a další reprezentovaly Českou republiku na výstavě Europalíe 1998 v belgickém Bruselu. Obrazy, panenky i loutky vystavovala nejen doma,

ale i v zahraničí (Holandsko, Německo, Švýcarsko, Polsko či Belgie). Vedle výtvarné činnosti ještě stihá vyrábět lahodné domácí sirupy pod značkou Jsem pecka!

„Obrazy a kresby Jany Baborákové nesou pečeť fascinace znakem, písmovým otiskem, pradávným záznamem kultur starých Májů, Aztéků a čínských kaligrafických opusů sešitých jemným předivem událostí odehrávajících se na obrazové ploše. V jejích uměleckých dílech je zakódovaná energie těchto znaků. Tvorba Jany Baborákové je poselstvím předávaným

generacemi až do dnešních dní. A jaké to jsou zprávy? Co z nich lze „přečíst“? Otisk, znak, pečeť jako symbol něčeho solidního, zakotveného, neměnného a pevného. To jsou atributy dnešních duchovních potřeb, které zoufale hledáme, jsou to potřeby člověka zmítaného světem techniky i pošramocených lidských vztahů. Výrazem je tvorba Jany Baborákové nekomplikovaná až strohá. Právě proto se tak intenzivně dotýká energie, kterou divák s autorkou prostřednictvím jejího uměleckého díla sdílí,“ říká kunsthistorik Jindřich Karlík.

RaS

PINOCCHIO MÁ PO PREMIÉŘE!

Nejmladší členové Mladého divadelního studia LAIK – tzv. „Pondělníčci“ (zkouší pravidelně v pondělí) – nastudovali novou pohádku, kterou poprvé odehráli v neděli 23. listopadu na Malé scéně.

Vedení souboru tentokrát sáhlo po textu italského novináře a spisovatele **Carla Collodiho PINOCCHIOVA DOBRODRUŽSTVÍ**, který upravila dramaturgyně LAIKu **Kristýna Plešková**. Režie se tradičně ujal **Zdeněk Rumpík**, který stojí v čele dětského souboru působícího při Východočeském divadle už od jeho vzniku v roce 2013. „Po předešlých Pohádkách kouzelné babičky jsme se chtěli vrátit k nějaké klasické pohádce. Hledali jsme titul, který bude plný hravých postav, bude zajímavý pro dětského diváka a současně v sobě ponese nějaké poučení. To všechno splňoval známý příběh dřevěného panáčka Pinocchia z dílny řezbáře Gepetta, který navíc nabízí spoustu prostoru pro naše mladé šikovné herce,“ říká Zdeněk Rumpík.

Písně do pohádky o Pinocchiově, jenž se s kamarádem cvrčkem vydává na dobrodružnou cestu za poznáním světa, složil **Radek Škeřík**. Titulní roli ztvárňuje **Marek Novotný**.

Pokud byste chtěli pobavit své děti milou pohádkou, kterou jim s nadšením odehrají jejich talentovaní vrstevníci, s Pinocchiem rozhodně uspějete!

RaS

↑ MAREK NOVOTNÝ SE SVÝMI HERECKÝMI KOLEGY NA DĚKOVACÍCE.

↑ POKLONIT SE PŘIŠLI TAKÉ ZDENĚK RUMPÍK A KRISTÝNA PLEŠKOVÁ.

↑ POPREMIÉROVOU OSLAVU SI VŠICHNI PŘÍTOMNÍ NÁLEŽITĚ UŽÍVALI.

↑ SOUČÁSTÍ SLAVNOSTNÍHO ODPOLEDNE BYL I CHUTNÝ RAUT. FOTO JIŘÍ SEJKORA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 [www/vcd.cz](http://www.vcd.cz)
📍 VCD PARDUBICE 📷 [vcdpau](https://www.facebook.com/vcdpau) 📺 [vcdpau](https://www.youtube.com/channel/UCD1VADLO)

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ – ÚTERÝ 10.00 – 18.00
STŘEDA – ČTVRTEK 10.00 – 17.00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ obchod@vcd.cz

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
✉ obchod@vcd.cz

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15.00 – 17.00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB
☎ 602 528 752
PONĚLÍ – ČTVRTEK 11.00 – 23.00
PÁTEK 11.00 – 00.00
SOBOTA 16.00 – 00.00
NEDĚLE 16.00 – 22.00

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

SEZÓNA MĚSÍČNÍ ZPRAVODAJ VČD LEDEN 2026 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: L. ŠPINER A J. PEJCHAL, MLADÝ FRANKENSTEIN, FOTO L. BUKAČOVÁ